

Formanden: Jeg tror, det var en Misforstaaelse. Der var ganske vist en Taler, der opfattede en tidligere Taler, som om han havde sagt dette; men jeg tror, at den ærede Taler misforstod det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Jørgensen).

Winther: Ja, da er jeg færdig hermed, og det glæder mig, at det var en Misforstaaelse. Jernbanerne bleve anlagte, fordi man troede, de vare til Danmarks Gavn. — Jeg skal altsaa anbefale Thinget at stemme imod disse Forslag og at se, hvad der derefter kommer frem til 3die Behandling. Jeg skal da, saaledes som jeg har antydet, stille mig meget velvillig ligeoverfor enkelte Poster.

Rosod: Jeg maa først udtale min Tak til den høitærede Indenrigsminister for den velvillige Maade, hvorpaa han har omtalt de Vædringsforslag, jeg har været saa fri at stille. Det var Noget, jeg forøvrigt havde ventet, idet jeg intet Dieblit havde tvivlet om, at den høitærede Minister havde et aabent Die og Herte for de Folks Lary, det her nærmest drejer sig om. (A. Hage: Det have vi Andre ogsaa!) Deri ligger ikke, at alle de Herrer ikke ogsaa skulde have det. Det minder mig om, at „Fabricius søler sig ikke truffen, og Andre føle sig truffne“. De kunne ikke forlange, at enhver Tak, jeg yder den høitærede Minister, skulde være en indirekte Utak til de ærede Herrer. Det er blot dette, jeg vil hævde, og saa skal jeg oveni købet udtale min Glæde over, at der er saa liden Udfigt, som der efter vor hele politiske Statskunst er, til at faae det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Nimestad) som Arbejdsminister, hvad det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Auren) ønskede — just ikke ham til, men han ønskede dog en saadan Post oprettet, og det glæder mig, at han nu igaar har fuldstændig for sin Levetid umuliggjort sig i denne

Retning. Jeg skal dog opholde mig lidt nærmere ved denne sidste Taler, der havde saa mange Betæneligheder ved disse Forslag og navnlig spurgle, hvorfor Forslaget om Hedernes Opdyrkning ikke var bragt frem ifjor. Det skal jeg sige det ærede Medlem; det kunde han iøvrigt have sagt sig selv, naar han havde hørt efter, hvad jeg igaar sagde. Det er nemlig, fordi det Classenske Fideikommiss har understøttet dette Selskab med 10,000 Rb.; men disse 10,000 Rb. ere nu gaaede bort, og saaledes er Selskabet paa Grund deraf blevet nødt til at indskrænke sin Virksomhed. Jeg fandt det da aldeles naturligt, at Staten traadte i Selskabets Sted; dette er Grunden, hvorfor der ikke er kommet noget Forslag frem ifjor. (C. B. Nimestad: Det har jeg ikke spurgt om!) Jo, det ærede Medlem spurgte, hvorfor, eller slog dog fast, at der ikke var kommet noget frem ifjor. (C. B. Nimestad: Ja, heller ikke iforffjor!) Nei, heller ikke iforffjor, thi da havde Selskabet ogsaa disse Penge. Disse vare hans Ord. Naar det ærede Medlem har fundet en saadan overordentlig Modsigelse i min Stilling — og det er ogsaa kommet frem fra anden Side —, idet jeg siger, at vel er den Tanke, den Grundfætning, at understøtte Vindskibelighed og Virksomhed i Samsundet ved Statens Midler, i det Hele taget urigtig, og at jeg i den rene Almindelighed maa holde for, at der ligger noget Usundt til Grund for den Slags Understøttelser, saa indrømmede jeg det igaar og skal indrømme idag, at det er min Overbevisning; men, naar de Samsundsclasser, der ligge ud over dem, hvis Lary jeg nærmest har for Die, uden at blinke med Dinene Nar efter Nar, lige siden vi have faaet den frie Forsætning, altsaa i 22 Nar, have oppebaaret adskillige kjønne Summer i Kraft af denne, som man kalder den „urene“ Statshusholdningsgrundfætning, saa siger jeg, at det intet Brud er paa god Følgeslutning ogsaa at kræve Understøttelser, der kunne komme disse mindre bemidlede Samsundsclasser til Gode. Og,